

Regering, fatsoen moet je doen

Liesbeth Zegveld is advocaat.

Srebrenica

De regering heeft grote moeite de nasleep van Srebrenica fatsoenlijk af te handelen. Waar zijn ze bang voor, behalve erkenning van de waarheid?

Vorige week deed het kabinet een aanbod aan de nabestaanden van Srebrenica om hun schade te vergoeden.

De vader, man en broer van de familie Mustafic en Hasan Nuhanovic zijn op 13 juli 1995 in Srebrenica van de compound van Dutchbat III afgezet, en in handen van de Bosnisch-Servische vijand gegeven. Ze zijn vervolgens vermoord. Op 6 september jl. oordeelde de Hoge Raad dat de Nederlandse staat aansprakelijk is voor de dood van deze mensen en de schade moet vergoeden.

Premier Rutte zei dezelfde middag: 'Wij zijn als land in cassatie gegaan, dat hebben we verloren. Daarmee ligt er een duidelijke uitspraak en die wordt uitgevoerd. Dat vereist een antwoord en de precieze maatvoering gaan we bestuderen.' Hij voegde daaraan toe dat het kabinet met de advocaat van de nabestaanden van de drie vermoorde mannen in overleg zal gaan.

Op 14 november heeft één gesprek

plaatsgevonden, waarbij partijen hun standpunten uiteen hebben gezet. Daarna is de deur dichtgedaan. De regering was niet bereid een vervolgesprek met de nabestaanden aan te gaan. Na vijf maanden stilte heeft de regering vorige week een persbericht doen uitgaan waarin valt te lezen dat zij de nabestaanden ieder 20 duizend euro biedt. De regering hoopt dat de nabestaanden nu 'een verdere stap kunnen zetten in het verwerken van hun verlies'.

De nabestaanden hebben met ongeloof en verdriet via de pers kennisgenomen van dit besluit. Zij hadden oprecht gehoopt de zaak in goed overleg te kunnen afsluiten. Zij zijn de rechtszaak nooit begonnen om het geld. Zij hebben geprocedeerd uit respect voor hun overleden dierbaren. Na de uitspraak van de Hoge Raad

leek ieders belang de zaak zo snel mogelijk en in goed overleg af te sluiten.

Helaas is dat overleg niet mogelijk gebleken. De regering heeft eenzijdig haar antwoord geformuleerd. Zij heeft zelfs niet de moeite genomen de nabestaanden hierover persoonlijk te informeren. Begrijp ik het persbericht goed, dan is het slikken of stikken. Is dat de maatvoering waar de overheid op 6 september over sprak? Dat doet pijn bij de nabestaanden. Veel pijn, na al die jaren procederen. Tot de uitspraak van de Hoge Raad heeft de regering alles uit de kast gehaald om de feiten te ontkennen. Zij heeft zelfs in de rechtszaal gezegd dat de slachtoffers vrijwillig de compound van Dutchbat hadden verlaten. Feit is dat zij op hun knieën hebben gesmeekt te mogen blijven, volledig in paniek, in de wetenschap te zul-

len worden vermoord als ze buiten de compound zouden komen. Die feiten zijn nu door de rechter vastgesteld. Gezien de ernst van de feiten en de lange procedure hadden de nabestaanden gehoopt en verwacht dat de zaak fatsoenlijk zou worden afgerond, waarbij hun belangen en gevoelens betrokken zouden worden. De werkwijze van de overheid ervaren zij als bot.

Het zal de regering wellicht verbazen, maar het is de taak van een advocaat om procederen te voorkomen. Ik heb om die reden gisteren een brief gestuurd aan premier Rutte en de ministers Hennis-Plasschaert (Defensie) en Timmermans (Buitenlandse Zaken). Daarin vraag ik hun alsnog het gesprek met de nabestaanden aan te gaan, naar hen te luisteren en gezamenlijk tot een oplossing te komen. De nabestaanden zijn oplossingsgericht. De kosten van praten en oplossen zullen vele malen lager zijn dan de kosten van een eventuele nieuwe procedure. Het gesprek aangaan met de nabestaanden past ook bij het beleid van de overheid om procederen zo veel mogelijk te voorkomen en problemen buiten de rechtszaal op te lossen.

Mochten we niet van de regering horen, en mochten de nabestaanden de weg naar de rechter opnieuw moeten kiezen, dan zullen zij dat niet doen om het geld. Zij doen dat dan om de geleden schade op een eerlijke manier, met weging van ook hún belangen, te laten vaststellen door een onafhankelijke persoon. Zij hopen oprecht dat zij deze stap niet hoeven te zetten en dat de regering haar toezegging nakomt die zij deed toen de Hoge Raad haar in het ongelijk stelde: het ongelijk ruitelijk toegeven en daarnaar dan ook daadwerkelijk handelen.

Mejra Dzogaz bij de grafsteen van een familielid, Potocari. Foto Reuters